

Verohallinto

VH/3417/00.01.00/2025

Seuraamusmaksut tuloverotuksessa

Lausunto Verohallinnon ohjeluonnoksesta Seuraamusmaksut tuloverotuksessa

- FA pitää kohtuuttomana ehdotettua 0,5 % automaattista veronkorotusta, joka määrättäisiin aina, jos kysymys siirtohinnoittelun ennakkosopimuksesta (APA) tulisi esille vasta kyseisen verovuoden verotuksen päättymisen jälkeen.
- FA katsoo, että vähimmäiskorotuksen soveltumista ei tule laajentaa ohjeluonnoksessa ehdotetulla tavalla.
- FA:n mukaan ohjeessa tulisi lähtökohtana olla oikeaan ilmoittamiseen ja virheiden oma-aloitteiseen korjaamiseen kannustava ohjeistus.

Finanssiala ry (FA) kiittää mahdollisuudesta lausua ohjemuutoksesta ja haluaa tuoda esille seuraavaa.

1 Ehdotettu automaattinen veronkorotus APA:n osalta on kohtuuton

Lausunnolla olevan ohjeluonnoksen oma-aloitteista korjaamista koskevassa 3.2.8 luvussa ehdotetaan automaattista 0,5 prosentin suuruisia seuraamusmaksua tilanteissa, joissa verovelvollinen tekee vasta kyseisen verovuoden verotuksen päättymisen jälkeen siirtohinnoittelun ennakkosopimukseen (APA, Advance Pricing Agreement) perustuvan oikaisuvaatimuksen tai vaatimuksen seurannaismuutoksen tekemisestä, jonka mukaisesti verovelvollisen verovuoden verotettava tulo kasvaa. FA katsoo, että tällainen automaattinen veronkorotus on kohtuuton ja se tulee poistaa ohjeistuksesta.

FA huomauttaa, että yritysten verotus päättyy Suomessa kansainvälisesti vertaillen nopeasti. Valtaosassa maita verotuksen toimittaminen on vielä kesken siinä vaiheessa, kun Suomen verotus päättyy, ja yleistä on jopa se, että verovuoden veroilmoitusta ei ole vielä edes täytynyt jättää siinä vaiheessa, kun Suomen verotus päättyy (esimerkiksi Saksan yhtiöiden tuloveroilmoitus verovuodelta¹ 2024 voidaan jättää vasta helmikuun 2026 loppuun mennessä). Käytännössä on siis hyvinkin mahdollista, että mahdollinen epätietoisuus hinnoittelun markkinaehtoisuudesta nousee esille Suomen verotuksen päättymisen jälkeen esille vasta siinä vaiheessa, kun toisessa valtiossa vasta laaditaan tuloveroilmoitusta. Automaattisen korotuksen määrääminen erityisesti tällaisissa tilanteissa johtaisi kohtuuttomiin tilanteisiin.

Tämän osalta tulee lisäksi huomioida, että verovelvollisella on neuvotteluvaiheessa hyvin rajallisesti vaikutusvaltaa lopputulokseen. Esimerkkinä tilanne, jossa hinnoittelun vertailutietoanalyysi antaa 2,0 % - 7,0 % markkinaehtoiseksi tasoksi ja veroviranomaiset APA:ssa saavat sovittua vain absoluuttisen tason 4,0 %. Tällöin verovelvollinen voi joutua oikaisemaan jo sinänsä markkinaehtoista tasoa APA:n mukaiseksi (esimerkiksi 3,0 prosentista veroviranomaisten kesken neuvoteltuun 4,0

¹ Tilikausi kalenterivuosi.

prosenttiin) ja tätä kautta myös veronkorotus määrättäisiin, vaikka hinnoittelu itsessään on ollut alun perinkin markkinaehtoinen.

2 Vähimmäiskorotuksen soveltumista ei tule laajentaa

Ohjeluonnoksen kohtaan 3.2.9 on lisätty seuraava lause: "Vähimmäiskorotus voidaan määrätä myös silloin, jos verovelvollinen antaa selvityksen vapaamuotoisella liitteellä, vaikka tiedon ilmoittamiseen on olemassa Verohallinnon kyseisen selvityksen antamiseen tarkoittama lomake." FA katsoo, että vähimmäiskorotuksen soveltamisalaa ei tule laajentaa ehdotetulla tavalla.

Verovelvolliset käyttävät vapaamuotoisia selvityksiä yleisesti ottaen joko tulkinvaraisissa tilanteissa, jolloin ei ole täyttä selvyyttä siitä, mitä lomakkeella tulee ilmoittaa, tai tilanteissa, joissa lomakkeen täyttäminen 'oikeaoppisesti' vaatisi kohtuuttomia resursseja/manuaalista työtä ilman, että tästä ylimääräisestä työstä saadaan verotuksen toimittamiseksi merkityksellistä tietoa.

Esimerkkinä tilanteesta, jossa lomakkeen "oikeaoppinen täyttäminen" olisi hallinnollisesti hyvin raskas:

Lomakkeen 71b täyttäminen jokaisen yksittäisen luovutuksen osalta sen sijaan, että nämä koostettaisiin suoraan verovelvollisen omasta kirjanpitojärjestelmästä ja esitettäisiin taulukkomuotoisena, jolloin 71b voitaisiin täyttää vain yhteissummien osalta.

FA korostaa lisäksi sitä, että joidenkin lomakkeiden täyttöohjeessa pyydetään antamaan vapaamuotoisia selvityksiä (esim. lomake 62 poistuneiden pitkävaikutteisen menojen osalta) tai lomakkeen täyttöohje on puutteellinen/puuttuu kokonaan tai sitä ei ole päivitetty (esim. lomake 7b). Olisi kohtuutonta vaatia vapaamuotoisten selvitysten antamista joidenkin lomakkeiden osalta, jos niiden käyttö kielletään toisten lomakkeiden osalta.

3 Oikeaan ilmoittamiseen ja virheiden oma-aloitteiseen korjaamiseen tulee ohjeistaa

FA katsoo, että Verohallinnon pyrkimys koneelliseen ja kaavamaiseen verotuksen toimittamiseen aiheuttaa verovelvollisen oikeuksien kannalta haasteita. Verohallinnon ohjeiden ei FA:n mukaan tule pyrkiä laajentamaan lain sanamuodon edellyttämää tulkintaa eikä yllä mainittu pyrkimys saa vaarantaa verovelvollisten mahdollisuuksia toimia oikein lisäämällä sanktiointia ja siten heikentää verovelvollisten oikeusturvaa.

FA katsoo, että Verohallinnon ohjeiden ei tulisi kokonaisuutena heikentää omaehtoisen virheellisten tietojen oikaisemista tai oikeiden tietojen antamista, vaan tätä tulisi pyrkiä helpottamaan ja edesauttamaan.

FINANSSIALA RY

Hannu Ijäs